

ВЯРТАННЕ АБЕЛЬСКАЙ

ЧЫМ ЗАЙМАЕЦЦА
АСАБІСТЫ ДОКТАР
А.ЛУКАШЕНКІ

СТАР. 5

ТУТ ЦЯПЕР

БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

АФІЦЭРСКІЯ БОЙКІ

ЖЭРСЦІ Ў ГОМЕЛЬСКІМ
ФІЛІЯЛЕ "БЕЛАРУСКАГА
САЮЗУ АФІЦЭРАЎ"

СТАР. 7

17.12-23.12.2008 г.

ІПЭШНАЯ ПРАЎДА

У выпадку захавання з 1 студзеня 2009 года новых умоў гаспадарання для індывідуальных прадпрымальнікаў прайграюць усе

ПАҮМІЛЬЁНА ЧАЛАВЕК
БЕЗ ГОДНЫХ СРОДКАЎ ДЛЯ
ІСНАВАННЯ

Як вядома, 10 снежня не-зарэгістраванае грамадскае аб'яднанне "За свабоднае развіццё прадпрымальніцтва" (кіраўнік Віктар Гарбачоў, былы кандыдат у дэпутаты на мінулых парламенцкіх выбарах) правляло папярэджвальны аднадзённы страйк. У ім, па ацэнцы самога Гарбачова, прынялі ўдзел да 60 адсоткаў іпэшнікаў – каля 100 тысяч чалавек.

15 снежня ўжо другое грамадскае аб'яднанне – "Перспектыва" – на чале з яго кіраўніком Анатолем Шумчанкам ладзіла ў сталіцы "Марш прадпрымальнікаў", у якім, па розных ацэнках, удзельнічалі каля 3 тысяч індывідуальных прадпрымальнікаў з усёй краіны (ципер аб'яднаная апазіцыя не часта можа пахваліцца такім лічбамі падчас правядзення вулічных акцый).

Сапраўдны выбух прадпрымальніцкай актыўнасці прыпаў акурат на канец гэтага года. З наступнага, калі нічога не зменіцца, тавары, што ўвозяцца іпэшнікамі з трэціх краін і выпушчаны ў свабодны абарот у Расіі, павінны будуць аблкладвацца мытнай пошлінай і падлягаць мытнаму афармленню.

Калі пераводзіць усё гэта на даступную мову, то праз два тыдні іпэшнікі павінны будуць працаваць і плаціць падаткі практычна як унітарныя прадпрыемствы. З усімі наступствамі. На вуліцы і без годных сродкаў для існавання можа апынуцца каля 120–130

За прадпрымальніцкую свабоду трэба змагацца

тысяч прадпрымальнікаў плюс члены іх сям'яў – усяго да паўмільёна чалавек.

Такі расклад абсалютна не задавальняе ўсе прадпрымальніцкія структуры.

Таму калі да іх не прыслушаютца, яны гатовы ладзіць ужо больш маштабныя палітычныя акцыі.

Напрыклад, **лідар каардинацыйнага Савета прадпрымальнікаў** сталіцы Аляксандр Макаеў заявіў, што ў выпадку невыканання патрабаванняў рэзалюцыі Маршу прадпрымальнікаў, які адбыўся 15 снежня, іпэшнікі гатовы правесці 12 студзеня наступнага года акцыю пратесту ўжо на Кастрычніцкай плошчы.

Віктар Гарбачоў у інтэрв'ю нашай газеце сказаў, што нават захаванне цяперашніх умоў гаспадарання для індывідуаль-

ных прадпрымальнікаў (што нядаўна даволі нечакана прапанаваў **намеснік міністра эканомікі Андрэй Тур**) не з'яўляецца вырашэннем проблемы. Яго арганізацыя настойвае на прынцыпі закона аб малым і сярэднім бізнесе з мараторыем не чапац яго потым хача 6 гадоў.

Дарэчы, сваю апошнюю пропанову Тур публічна агучыў менавіта 10 снежня, падчас правядзення папярэджвальнага аднадзённага страйку. Няўко, каб улада ўбачыла відавочныя рэчы, трэба даводзіць сітуацыю да крайней мяжы?

У ПРОЙГРЫШЫ ЎСЕ ЗАЦІКАЎЛЕНЫЯ БАКІ

Кандыдат эканамічных навук Пётр Рагойша лічыць, што ва ўмовах цяперашня-

га фінансавага крызісу ўрад праводзіць у дачыненні да дробных і сярэдніх прадпрымальнікаў вельмі недальна-бачную палітыку:

– Абсалютна зразумела, што сур'ёзных скарачэнняў работнікаў на многіх прадпрыемствах краіны, асабліва тых, што арыентаваны на экспарт, не пазбегнунуть. Больш за тое, масавыя скарачэнні ўжо сёння адзначаюцца на шматлікіх суб'ектах гаспадарання краіны. І я не ведаю, кім трэба быць, каб пакідаць без сродкаў для існавання такую колькасць людзей. Гэта азначае толькі адно – сваімі рукамі ствараць сацыяльную напружанасць у вельмі няпростыя для Беларусі час. Але гэта яшчэ не ўсё.

Заканчэнне на стар. 3

ШТО АДБУДЗЕЦЦА СА СПРОБЫ НАШЫХ УЛАД НАЛАДЗІЦЬ ДЫЯЛОГ З ЕЎРАСАЮЗАМ?

ВІНЦУК ВЯЧОКА, БНФ:

«ДЫЯЛОГ БЕЗ НАРОДА»

– Па-першае, нічым добрым гэты так званы дыялог не скончыцца. Таму што ў прымым і ў пераносным сэнсе цяперашня улада і Еўропа гавораць на розных мовах. Тоэ, што ўкладвае гэтая улада ў слова «дыялог», і што яна абяцае з гледзішча дэмакратычных змен у Беларусі, зусім не адпавядае ні існуючай рэальнасці, ні еўрапейскому разуменню дэмакратычных змен.

Па-другое, дыялог, якія заканчваліся пазітывам, заўсёды былі ўнутрынацыянальнымі. Так, славуты польскі круглы стол 1989 года ўяўляў сабой унутрыпольскі дыялог паміж прафсаюзам «Салідарнасць» і тагачаснай уладай Ярузельскага. А тут нам падміняюць унутраны беларускі дыялог паняццем зусім іншым, пры якім беларускага народа нібыта бы і няма.

НАДЗЕЯ, НАСТАЎНІЦА:

«ВЕЛЬМІ ХОЧАЦЦА КАНКРЭТЫКІ»

– Хочацца, каб гэты дыялог скончыўся чым-небудзь канкрэтным. Напрыклад, адменай візава рэжыму з Еўропай. Каб беларускія мужкі не ў Москву ездзілі па заробкі, дзе іх нярэдка кідаюць і абрабоўваюць, а ў Лондан які ці Брусьель. Глядзіш, і большымі еўрапейцамі сябе адчулу б. І вольнасцей набраліся б. І права навучыліся б свае адстойваць.

АЛЯКСАНДР КЛАСКОЎСКИ, АНАЛІТЫК:

«МАГЧЫМЫЯ НЕПРАДКАЗАЛЬНЫЯ ПРАЦЭСЫ Ў НАШЫМ ГРАМАДСТВЕ»

– Пакутлівы дыялог наладжваецца, канечне. І ўсё ж такі для беларускай улады гэта дыпламатычны прарыў. Іншая рэч, за кошт чаго ён дасягнуты. Але санкцыі супраць часткі беларускіх чыноўнікаў прыпынены. І я думаю, што ўлада не настолькі прамалінейная, каб цяпер бяздарна ўсё гэта стравіць. Трэба так ці інакш мець з Еўропай нармальнаяя стасункі. Гандаль з Еўрасаюзам будзе пакутлівым, дробязным, з мінімальнымі саступкамі. Але ЕС сёння готовы заплюшчыць вочы на многія патрабаванні дзеля прагматычнага наладжвання стасункаў. У свою чаргу, улада, найхутчэй, здасць гэтыя прамежкавыя залікі, і працэс пойдзе далей. А потым ужо шмат чаго будзе залежаць ад форс-мажорных чыннікаў. Мнёне здаецца, што толькі цяпер «наверсе» пачынаюць асэнсоўваць, што нас чакае ў сувязі з фінансавым крызісам. І тут магчымы вельмі непрадказальныя і хуткія працэсы ў беларускім грамадстве.

СЯРГЕЙ, ІНЖЫНЕР:

«ДЫЯЛОГ ШУЛЕРА З СУМЛЕННЫМ ГУЛЬЦОМ»

– А чым можа скончыцца дыялог шулера з сумленным гульцом? Чарговы раз шулер кіне. Бо як толькі надыдуць наступныя прэзідэнцкія выбары, зноў турмы напоўняцца палітвязнямі, зноў знікне «Народная воля» з шапікаў, зноў пачненца маханне дубінкамі. А інакш ён кіраваць не ўмее. І чым далей, тым большая будзе прывязка да Расіі. І беларусы гэта заслужылі. Трэба ж калісці расплачвацца за выбары 94-га і рэферэндум 95-га.

УЛАДЗІМІР МАЦКЕВІЧ, АНАЛІТЫК:

«ЛЕПШ БЫЦЬ ЕЎРАПЕЙСКАЙ КРАІНАЙ, ЯКАЯ СПАЗНІЛАСЯ»

– Я не варажбітка, але разумею адно: калі гэты дыялог не будзе мець станоўчых вынікаў, наша краіна адкінецца яшчэ на цэлае пакаленне назад ад прагрэсу, ад еўрапейскага жыцця.

Кожны набліжаецца на Еўрасаюза па-свойму. Вядомы мас-так Але́сь Пушкін у свой час правёў на цэнтральнай плошчы пасёлка Бобр перформанс, прысвечаны 90-годдзю Беларускай Народнай Рэспублікі.

І калі мы не патрапім у шасцёрку ўсходненеўрапейскага супрацоўніцтва, тую новую праграму, што Еўрасаюз зараз прапануе, мы ўвогуле акажамся ў незайдзросным становішчы, як, напрыклад, Зімбабвэ. Таму я ставіў бы пытанні інакш. Дыялог павінен даць станоўчыя вынікі. Хай яны будуць маленечкія, але ўсё ж такі вынікі. І на гэта павінны быць накіраваны агульныя намаганні. Байкатуючы гэты дыялог, мы кідаем кірауніцтва рэжыму ў расійскія абдымкі. Калі Беларусь, нават страцішы некалькі гадоў, ўсё ж такі можа патрапіць у Еўропу, то Расія з яе інертнасцю і магчымасцямі туды ніколі не пападзе.

А быць часткай велізарнай, інертнай, кансерватыўнай краіны, нават перадавым яе рэгіёнам, значна горш, чым быць еўрапейскай краінай, якая праста спазнілася.

МІКАЛАЙ СТАТКЕВІЧ, «ЕЎРАПЕЙСКАЯ КААЛІЦЫЯ»:

«ВЫНІКІ АД ДЫЯЛОГА З ЕЎРАСАЮЗАМ УЖО ЁСЦЬ.

І ЯНЫ НЕ АПОШНІЯ»

– Вынік я адчуў, што называецца, на ўласнай шкуры. Каб не было гэтых гульняў з Еўропай, то атрымаў бы я другі тэрмін і сядзей бы на «хіміі» ці на зоне.

Да таго ж у гэтым годзе выпусцілі Аляксандра Казуліна. Бараценку не пасадзілі. Так што плён ужо ёсць. І яшчэ будзе большы (калі браць да ўвагі маскоўскія комплексы – зводзяць Беларусь на Захад): магчыма, кошт на расійскі газ панізяць.

Акрамя таго, Беларусь ававязкова ўвойдзе ў шасцёрку ўсходненеўрапейскага партнёрства. А пасля змены ўлады – і ў Еўрасаюз. З цяперашняй жа уладай будзе марудная гульня. Лукашэнка хоча ўцягнуць Еўропу ў гэты працэс, а тая будзе падыгрываць. Но яна сама вельмі напалохалася жнівеньскіх падзеяў у Паўднёвай Асіці і Грузіі. Расійскае кірауніцтва, мабыць, і не зразумела, што яно нарабіла.

Стала ясна, што страта незалежнасці Беларусі нікому не патрэбна. Тым больш тут заўсёды знойдзеца актыўная меншасць, якая будзе барапніць незалежнасць са зброяй ў руках.

А балансаваць паміж Еўропай і Расіяй ужо не атрымаеца. Трэба выбіраць. Ды і рэжым старэе, хочацца стабільнасці. Не ў Расіі ж капітальні трывмаць. Адзінае, што, безумоўна, стануть радзей запрашаць афіцыйную апазіцыю. Будуць менш ей дапамагаць. Але прыйдзеца пацярпець. Дзеля Беларусі.

Лачатак на стар. 1

Хто будзе затыкаць дзірку ў бюджэце, якая ўтворыцца пасля няўплаты іпэшнікамі падаткаў з прычыны іх самаліквідацыі? Гэта не такія ўжо малыя гроши, як хтосьці можа падумаць. Гаворка ідзе пра дзесяткі мільёнаў даляраў.

Акрамя таго, калі адбудзеца разгром індывідуальнага прадпрымальніцтва, то цэны на многія прамысловыя ды і харчовыя тавары павышацца на 20-30 адсоткаў. Як да гэтай навіны паставяцца простыя спажыўцы, асабліва тыя, хто пайшоў на вымушаны адпачынак, ці тыя, каму скарацілі заробак? Я ўжо маўчу пра людзей, якіх скарацяць на прадпрыемствах у бліжэйшыя месяцы.

Віктар Гарбачоў падзяляе прагноз эканаміста датычна павышэння цэн на большасць прамысловых і харчовых тавараў з 2009 года ў выпадку ліквідацыі дробных і сярэдніх прадпрымальнікаў як класа:

– Трэба сказаць, што і так з пачатку года цэны на рынках даволі значна выраслі, не гавораючи ўжо пра крамы. Але прапорцыя цаны на адзін і той жа тавар у гэтых аб'ектах гандлю захавалася. Напрыклад, калі ў магазіне зімняя куртка каштуе 250-450 тысяч рублёў, то ў нас – 150-300 тысяч. І так па многіх пазіцыях тавараў.

Па маіх падліках, на рынках – рэчавых і харчовых – у той ці іншай ступені атаварваецца 70-80 адсоткаў беларусаў. Зразумела, што такія патокі пакупнікоў не могуць не цікавіць уладальнікаў гіпермаркетаў, іншых буйных і сярэдніх магазінаў. Яны маюць магчымасць лабіраваць свае інтарэсы ва ўрадзе, парламен-

це, мясцовых органах улады. Толькі вось што атрымае ў выніку беларускае грамадства ўвогуле пасля таго, як можна будзе на ўсіх ІП паставіць вялікі тлусты крыж?

МОЦ – У АДЗІНСТВЕ

Каб пазбегнуць такой долі, прадпрымальнікі на мітынгу ў парку Дружбы народаў прапанавалі прызначыць упаўнаважанага па пытаннях малога і сярэдняга бізнесу пры презідэнце Беларусі. Гэта ініцыятыва прынесла б большую карысць, калі б самі прадпрымальнікі выступалі адзінным фронтом:

А так пэўнай бязглуздзіцай выглядае правядзенне дзвюх падобных акцый запар (10 і 15 снежня) прадпрымальніцкім арганізацыямі, якія змагаюцца за аднай і тыя ж ідэі і мэты. Анатоль Шумчанка публічна пракаменціраваў сітуацыю наступным чынам: "Мы не бачым вялікага сэнсу аўядноўвацца

з іншымі прадпрымальніцкімі структурамі. Мы жадаем працаваць з тымі, хто прадстаўляе ў беларускім грамадстве рэальную моц".

Віктар Гарбачоў настроены больш міралюбіва і нашай газэце прызнаўся, што плёну ад барацьбы за права прадпрымальнікай сапраўды было значна больш, калі б іх структуры выступалі адзінным фронтам:

– Цяпер гэта ўвогуле сае важнае пытанне – кансалідацыя ўсіх асноўных прадпрымальніцкіх структур пад адным сцягам. Я спрабаваў наладзіць пайнавартасны дыялог з "Перспектыўай", але пакуль нічога станоўчага з гэтага не атрымалася. І тым не менш мы падтрымлівалі названую арганізацыю ў правядзенні Маршу прадпрымальнікаў, нашы людзі з рэгіёнаў у ім удзельнічалі. Наша арганізацыя ўсё ж такі спадзяўцца на тое, што перад адзінай небяспекай прадпрымальніцкія структуры

будуць дзейнічаць кансалідавана.

НА "ЗАЙЗДРАСЦЬ" СУСЕДЗЯМ

Самае цікавае, што ў нашых суседзяў – Расіі і Украіны – нягледзячы на іх значна большую за нашу рынковую прасунутасць умовы для індывідуальных прадпрымальнікаў не параўнальная з беларускімі. У лепшы бок, канечне. Гэта датычыць і спрошчанай падатковай базы.

І адзінай стаўкі падатку.
І справа здачнасці.

І колькасці і кампетэнтнасці праверак розных кантралючых органаў.

Прашу заўважыць, што мы прайграем па ўсіх гэтых пазіцыях яшчэ да ўвядзення новых правілаў гульні для беларускіх іпэшнікаў.

Безумоўна, ёсьць недахопы ў арганізацыі працы індывідуальных прадпрымальнікаў. Не так рэдка здараюцца выпадкі падсоўвання імі пакупнікам недобраякаснага тавару. Ёсьць і пэўныя так званыя "шэрья" схемы ўхілення ад падаткаў.

Але пры любой, нават цяжкай хваробе існуюць два спосабы лячэння – альбо спрабаваць вярнуць пацыента да жыцця, альбо махнучь рукой і вызываць для яго месца ў паталага-натамічным аддзяленні.

Цікава, якому варыянту ў адносінах да іпэшнікаў улада аддаст перавагу на гэты раз?

ВІКТАР АЛЯХНОВІЧ

Працяг тэмы абароны прадпрымальніцкай і спажывецкай прады быў на стар. 4

НАВАГОДНІ "ПАДАРУНАК" АД УРАДА

Пастановай Савета Міністраў № 1942 от 16 снежня 2008 года с 1 студзеня 2009 года вызначаюцца новыя тарыфы на жыллёва-камунальныя паслугі.

18,9%.

За карыстанне ліфтамі кожнаму жыхару прыйдзеца выкладваць з уласнай кішэні па **1421 рублі** (плюс **20%**).

Новы тарыф на электраэнергію складзе **173,3 рубля за 1 кВт/г.**

У сістэме дыферэнцыраванага ўліку:

– у перыяд мінімальнай на-

грузкі (с 22.00 до 17.00) – 121,1 рубля за 1 кВт/г;

– у перыяд максімальнай нагрузкі (с 17.00 до 22.00) – 346 рублёў за 1 кВт/г.

Тарыфы на электраэнергію ў жылыходамах(кватэрах),абсталяваных электраплітамі, складаць **125,3 рубля за 1 кВт/г. (87,7 рубля** – у перыяд мінімальных нагрузкак, **250,6 рубля** – у час

максімальнага выкарыстання). У 2008 годзе тарыфы на аплату жыллёва-камунальных паслуг павышаліся двойчы – 1 студзеня і 1 мая. У суме тарыфы на ЖКП у перыяд са студзеня па жнівень гэтага года былі павышаны на \$9,1 у эквіваленце, зыходзячы з разліку платы за двухпакаўную кватэрку.

ПЁТР САРАКАВІК

Як паведамляе БелТА, цяпер тэхнічнае абслугоўванне жылых дамоў будзе абыходзіцца спажыўцам **на 296 рублёў за 1 квадратны метр** (павышэнне на **11,8%**). Цеплаэнергія на ацяпленне і падагрэў вады будзе каштаваць **43 458,3 рубля за 1 Гкал** (плюс **15,6%**).

Тарыф на халодную ваду і каналізацыю павысіцца **на 20%** і складзе **385,7 рубля за 1 куб.м і 242 рублі за 1 куб.м** адпаведна.

Тарыф на вываз побытовых адходаў павысіцца **да 4764 рублёў за 1 куб.м.** (плюс

НАВОШТА НАМ БЕРАГ ТУРЭЦКІ?..

Магілёўская ўлада праігнаравала меркаванне шасці тысяч сваіх грамадзян

Гаворка пра спробу правесці ў абласным цэнтры мясцовы рэферэндум. Такое грамадскае імкненне – цалкам законнае і ў гэтым сэнсе дакладна агаворанае ў Канстытуцыі – было выкліканы сакавіцкім рашэннем гарвыканкама аб зносе ў мікрараёне Саломенка міні-рынку, якому сёлета споўнілася б больш за 15 гадоў.

Зразумела, што за гэты час жыхары мікрараёна, значна аддаленага ад цэнтра Магілёва, прызываюцца да зручнасцей, якімі іх адфораў шматгаліновы рыначак «Крыніца». Тут у сціплых з выглядам шапіках можна было набыць як прадуктовыя, так і прымесловыя тавары – ад адзення і абутку да шпалераў і розных гаспадарчых прылад. Усё на міні-рынку, па меркаванні жыхароў, зручна, зладжана і ўтульна.

Магчыма, што гэтыя самыя прывабнасці спадабаліся і тым органам улады, якія вырашылі на абжытым месцы пабудаваць яшчэ адзін гарадскі спартыўны комплекс. Цяпер падобных збудаванняў у абласnym цэнтры ажно пяць. Прытым, што на амаль 400 тысяч жыхароў працуе толькі адзін гіпер-маркет, а адкрытых прыстойных рынкаў – 3.

Дый справа нават не ўтым, што важней – спартыўнае збудаванне, якое, як прадбачаць спецыялісты, у асноўным будзе пуставаць альбо выкарystоўвацца не па прымым пры-

значэнні, альбо зручная для жыхароў гандлёвая структура, якая дае працу некалькім сотням чалавек і ніколі не адчувае недахопу ў наведальніках. Проста цікава, ці ёсьць у сучасных жыхароў горада – нашчадкаў людзей, якія валодалі калісці так званным Магдэбургскім правам (асноўная адметнасць яго, як вядома, самакіраванне і самастойнае гаспадаранне), – права на выкаванне сваёй думкі і ўласной пазіцыі? Тым больш у пытаннях, якія маюць саме непасрэднае дачыненне да штодзённага рэальнаага жыцця.

Адказ днімі прыйшоў з гарвыканкама за подпісам намесніка старшыні гэтай установы сп. Фёдара Міхеенкі. Адказ апрануты і запакаваны ў ветлівую форму з рознымі там «шаноўныя заяўнікі... паведамляем вам, што...» і г. д. Аднак пры гэтым змест важней паперы зусім недвух-сэнсонаўны – такога права ў сучасных магілёўцаў няма. Хаця і стаяла пад просьбай аб правядзенні мясцовага

рэферэндуму па зносе міні-рынку больш за 6 тысяч подгісаў жыхароў мікрараёна Саломенка.

Прыняцце рашэння супала з напружаннем у прадпрымальніцкім асяроддзі з наўгады ўвядзення ў практику новых правілаў гандлярства, якія надзвычай пагаршаюць умовы існавання прадпрымальніцтва і пагражают вижыванню гэтага найважнейшага для сацыяльнага настрою ўсёй краіны сегменту эканомікі. Таму працаунікі рынку «Крыніца», многія з якіх маюць доўгатэрміновыя дамовы на карыстанне тэрыторыяй (ажно да 2012 года), пакуль не складаюць рук і маюць намер працягваць баракбу за існаванне свайго рынку ў рэспубліканскіх, а то і еўрапейскіх праваабарончых і прафсаюзных інстанцыях. У змаганні яны – ці не ўпершы-

ню за часы існавання ў нашым рэгіёне прадпрымальніцтва як такога – могуць разлічваць на падтрымку жыхароў мікрараёна. Яны вераць, што грамадзяне маюць права на свой ініцыятыўны голас, а не толькі на той, што выклікаецца да жыцця выключна патрэбамі ўладаў.

Аднак жа варта нагадаць: ад самага набыцца сувэрэнітэту ў Беларусі яшчэ не было праўдзена ніводнага мясцовага рэферэндуму (пры тым, што ў цывілізаваным свеце такія праходзяць ледзь не кожны месяц). Але гэта недзе там, у краінах, якія, як усім вядома, значна саступаюць нашай дэмакратыі, адкрытыасці і павазе да сваіх грамадзян.

Перафразуючы фразу з вядомай песні, так і хочацца сказаць: «Навошта нам бераг турэцкі?..»

ГАННА ЧАРНЕЦКАЯ.

КОЖНАМУ ДЭПУТАТУ – ПА ДЗІЦЯЦІ

Старшыня Віцебскага аблсавета працаваў дэпутатам узяць шэфства над дзецьмі з проблемных сем'яў.

На думку Аляксандра Ацясава, грамадскім аўяднанням і дэпутатам мясцовага ўзроўню трэба каардынаваць намаганні ў рабоце з гэтай катэгорыяй насельніцтва.

– Дэпутацкі корпус налічвае на Віцебшчыне амаль чатыры тысячи чалавек, якія разам з жаночымі саветамі і маладзежнымі арганізацыямі могуць паўплываць на проблемныя сем'і, – перакананы старшыня аблсавета.

Да ліку апошніх спадар Ацясаў у пер-

шую чаргу адносіць тых, адкуль дзяцей забіраюць у сацыяльны прытулак, пакуль бацькі не выканоюць канкрэтныя ўмовы: нехта павінны кінуць піць, нехта – навесці парадак у кватэры і ўладкавацца на працу.

Аднак розныя службы кваліфікуюць «нядобранадзейнасць» сем'яў па розных крытэрыях. Інспектыя па справах няпоўнагодовых, напрыклад, вядзе ўлік дзяцей, якія здзейснілі правапарушэнні або маюць да гэтага схільнасці. У аддзелаў адукацыі свае спісы – там тыя, дзе падлеткі не наведваюць

школу, уцікаюць з дому і г. д.

Таму колькасць дзяцей, на якіх павінны зварнуць сваю пільную ўвагу дэпутаты, пакуль устанавіць дакладна немагчыма. Аднак, паводле агульных падлікаў, такіх на Віцебшчыне больш за трох тысячы – гэта значыць, прыкладна столікі ж, колькі і дэпутатаў, так што кожны «шэф» можа атрымаць свайго асабістага «выхаванца».

АЛЕНА ШТРАЛЬ

(на матэрыялах сайта bulletinonline.org)

ІРЫНА АБЕЛЬСКАЯ ВЯРНУЛАСЯ НА ПРАЦУ

Апошнім часам пра
былога галоўнага ўрача
Рэспубліканскай бальніцы
Кіравання справамі
прэзідэнта і асабістага
лекара А. Лукашэнкі
хадзіла шмат самых
розных чутак.

Адны казалі, што Ірына Абельская быццам бы папрасіла палітычнага прытулку ў адной з заходніх краін. Другія гаварылі, што Ірыну Сцяпанайну быццам бы пазбавілі бацькоўскіх правоў на малодшага сына. Трэція са спасылкай на «дасведчаныя» крыніцы сцвярджалі, што яна праходзіць курс рэабілітацыі ў пісіханеўрапагічнай клініцы ў «Навінках»...

«Свабода» высветліла, што Ірына Абельская па-ранейшаму працуе ў аддзяленніультрагукавой дыягностикі Мінскага дыягнастычнага цэнтра. Ірына

Сцяпанайна з'яўляецца там не кожны дзень. Яна працуе па графіку. Дзвёры кабінета № 415, дзе працуе Абельская, можа адчыніць любы пацыент. Іншыя справа, ці прыме яго Ірына Сцяпанайна...

Як запэўнілі нас у рэгістратуры дыягнастычнага цэнтра, на прыём да Ірыны Абельской

можна трапіць па адпаведным накіраванні. А вось за гроши – не.

Дарэчы, тэлефона ў кабіненце лекаркі прэзідэнта няма. Між іншым, дакладна невядома, ці выконвае дагэтуль Ірына Абельская функцыі асабістага доктара Лукашэнкі.

Некаторы час Абельская

З АСАБІСТАЙ СПРАВЫ

Ірына Абельская даўно вядомая як асабісты доктар А. Лукашэнкі.

У 1990-1994 гадах Ірына Сцяпанайна працавала звычайнім кансультантам-эндакрынолагам у Мінскім дыягнастычнім цэнтры. У 1994 годзе яна стала асабістым доктарам кіраўніка дзяржавы.

У лістападзе 2001 года Абельская ўзначала Рэспубліканскую бальніцу Кіравання справамі прэзідэнта.

У 2005 годзе Ірына Абельская разам з групай беларускіх вучоных-медыкаў была вылучана на Дзяржпремію Рэспублікі Беларусь у галіне науки і тэхнікі. Але потым яе прозвішча знікла з ліку прэтэндэнтаў.

У красавіку 2007 года Лукашэнка зняў Абельскую з пасады галоўнага ўрача «лечкамісіі».

Паводле слоў былога кіраўніка справамі прэзідэнта Івана Ціянкова, Ірына Сцяпанайна – адна з самых уплывовых жанчын у беларускай палітыцы. І калі важным дзяржаўным чыноўнікам трэба пабачыцца з Лукашэнкам сам-насам, яны напрамую дамаўляюцца праз яе. Так, дарэчы, у няпросты для сябе час трапіў на размову да Лукашэнкі і сам Ціянкоў. Былая кіраўніца Нацбанка Рэспублікі Беларусь Тамара Віннікава ў сваіх інтэрв'ю казала, што Абельская наведвала яе па даручэнні А. Лука-

шэнкі ў СІЗА.

Паводле інфармацыі з адкрытых крыніц, у Ірыны Абельскай двое сыноў. Старэйши ад першага шлюбу – Дзмітрый – у гэтым годзе скончыў лячэбны факультэт Беларускага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта. Цяпер Дзмітрый Абельскі праходзіць стажыроўку ў адной з беларускіх паліклінік. Бацька Дзмітрыя – Яўген Абельскі, былы муж Ірыны, да нядаўнага часу працаваў анестэзіёлагам.

У 2004 годзе ў сталічным радзільнім доме № 2 Ірына Абельская нарадзіла сына. (Між іншым, як пісалі дзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі, пераабсталяваннегатагарадзільнага дому прайшло пад асабістым кантролем А. Лукашэнкі.) Летам 2005 года пайсюль толькі шэптам казалі, што тата дзіцяці – Аляксандар Лукашэнка. А праз чатыры гады Аляксандар Рыгоравіч адкрыта пачаў выходитці у свет з сынам Мікалаем. Напярэдадні парламенцкіх выбараў 2008 года ў інтэр'ю газете «Камсамольская праўда» А. Лукашэнка шчыры прызнаўся, што «маці Мікалая працуе ўрачом».

«Гэта не сакрэт, – сказаў ён. – Чаго тут хаваць? Як жа можна пра маці альбо дзіцяці казаць, што гэта чужое, не маё? Гэта злачынства перад Богам. Дзеці – гэта Божы дар».

Між іншым, з дэкрэтнага адпачынку Абельская выйшла датэрмінова.

сапрауды не было на працы. Але ўжо з мінулага аўторка, 16 снежня, яна распачала прыём.

Супрацоўнікі Мінскага дыягнастычнага цэнтра кажуць, што першыядычна Ірына Сцяпанайна на кароткі час з'язджае ў адну з заходніх краін. Калі верыць людской пагалосцы, Абельская быццам бы наведвае там нейкі дзіцячы цэнтр. Што за цэнтр і з якой нагоды туды ездзіць Абельская –невядома. У народзе на гэты конт існуюць самыя розныя версіі...

Старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька кажа, што вялікая колькасць чутак, якія круцяцца вакол Ірыны Абельской, абумоўлена дэфіцитам афіцыйнай інфармацыі пра асабістасць жыццё Аляксандра Лукашэнкі.

– Чым больш таямніцы робіцца з асабістага жыцця першай асобы дзяржавы, тым больш цікавасці яно выклікае ў простых людзей, – гаворыць Лябедзька. – У цывілізаваных краінах у палітыкаў, іх родных і блізкіх фактывна няма прыватнага жыцця. Ў нас жа на жыццё асобы, якая хоча называецца презідэнтам, накладзены грыф «Цалкам сакрэтна». І адсюль усе праблемы. Да таго ж, Аляксандар Рыгоравіч сам стварае дадатковую цікавасць да уласнай асобы, калі раптам з'яўляецца на публіцы з невядома адкуль узніклым сынам чатырох гадоў. Яго афіцыйная жонка ўжо больш за 14 гадоў жыве за высокім плотам. Яна быццам бы і ёсьць, а быццам бы і няма. Пры гэтым ніякіх афіцыйных паведамленняў пра скасаванне шлюбу Аляксандра і Галіны Лукашэнкі не было. Адсюль і самыя розныя чуткі і плёткі. Думаю, асабістасць жыцця кіраўніка дзяржавы час ад часу аблімкоўваюць ледзь не ў кожнай беларускай сям'і.

ІГАР АНДРЭЎ,
спецыяльна
для svabodaby.net.

АБЕЛАРУШЧВАННЕ ІЗРАІЛЯ

У адносінах дзвюх краін высіпявае прарыў

На мінульм тыдні ў ізраільскім культурно-інфармацыйным цэнтры адбылося апошняе культурніцкае мерапрыемства з удзелам дзеянага амбасадара Дзяржавы Ізраіль у Рэспубліцы Беларусь Зеева Бен-Ар'е. За чатыры гады працы ў нашай краіне ён стаў добрым сябрам беларускай творчай інтэлігенцыі, ажыццяўшы шэраг гістарычных праектаў і ўрабіў глебу для далейшага прарыву ў стасунках дзвюх краінаў.

БЫКАЎ НА ІЎРЫЦЕ

Нараджэнец Харкаву, Зеёу Бен-Ар'е выехаў у Ізраіль у 1971 годзе. Больш за два дзесяцігодзі рабіў на ізраільскім радыё, апошня 15 гадоў – на дыпламатычнай службе у МЗС. Працаўш у Кіеве, Маскве, у 1997-1998 гг. у якасці часовага павернага – у Мінску. Нарэшце, у жніўні 2004, пасля аднаўлення ізраільскай амбасады ў Беларусі, Бен-Ар'е зацвердзілі Надзвычайным і Паўнамоцным паслом у нашай краіне.

Ужо з самага пачатку дыпламат выявіў непадробную зацікаўленасць беларускай культуры, гісторыяй і праблемамі нацыянальнага адраджэння. На імпрэзах, якія збіralі ўесь колер беларускай творчай інтэлігенцыі, Бен-Ар'е прамаўляў па-беларуску. Больш за тое, сапраўдныя знаўца літаратуры, ён стаў першым перакладчыкам двух апавяданняў Васіля Быкава на іўрыт, за што і быў абрани ганаровым сябрам Саюзу беларускіх пісьменнікаў і Беларускага ПЭН-цэнтра.

Выступаючы ў ізраільскім культурно-інфармацыйным цэнтры амбасадар заявіў, што пакідае па сабе ў Беларусі "прынамсі два помнікі матэрыяльнай культуры". Прэзентация аднаго з іх і была прымеркаваная да развітання дыпламата з Беларуссю. Гэта першая ў гісторыі анталогія ізраільскай літаратуры "Чалавек, які скраў Сыцяну Плачу" (Мінск, "Логвіна") ў пераклад-

зе на беларускую мову Паўла Касцюковіча.

НА МЯЖЫ КУЛЬТУРАЎ

29-гадовы Павал Касцюковіч живе ў Ізраілі 10 гадоў, рэгулярна надведваючы Беларусь. Ягоныя школьні гады прыпалі на перыяд нацыянальнага Адраджэння, і ў Ізраіль, дзе паміраў ягоны дзед, мінчук ад'язджаў ужо свядомым беларусам...

Летась Касцюковіч прэзентаваў у Мінску зборнік выбраных апавяданняў культавага ізраільскага пісьменніка Эдгара Керэта «Кіроўца аўтобуса, які хацеў стаць Богам». "Абеларушчванне" Керэта атрымала ад адмыслоўцаў найвышэйшыя адзнакі. Сёлета на прэзентацыі анталогіі, якую склалі 15 апавяданняў 10 найлепшых ізраільскіх аўтараў, філосаф і літаратар Валянцін Акудовіч заявіў: "Пра такіх, як Касцюковіч, кажуць: перакладчык ад Бога".

"У будаванні масту паміж культурамі многае, калі не ўсё залежыць ад наяўнасці стваральных асабаў, – расправёў нам Павал Касцюковіч. – Спаддар амбасадар браў актыўны ўдзел у адборы твораў. Без яго абодва гэтыя выданні наўрад ці сталі бмагчымымі. Я ж папросту зрабіў сваю спраvu, бо і беларускі, і габрэйскі складнік натуральным чынам спалучаюцца ў майм светапоглядзе".

"ГАБРЭЙСКАЕ ПЫТАННЯ"

Цікава, што на час "пасольства" Бен-Ар'е прыпаў ці не самы моцны скандалу гісторыі беларуска-ізраільскіх дачыненняў. 12 кастрычніка 2007 году на прэс-канферэнцыі для расейскіх СМИ Аляксандар Лукашэнка заявіў: "Калі вы былі ў Бабруйску, вы бачылі, у якім стане горад? Страшна было зайці, свінушнік быў. Гэта ў асноўным яўрэйскі быў горад, вы ведаеце, як яўрэі ставяцца да таго месца, дзе яны жывуць. Паглядзіце ў Ізраіль, я вось быў...".

Каментуючы ганебную заяву, Зеёу Бен-Ар'е, які заўжды рэзка рэагаваў на любыя праявы антысемітызму ў Беларусі, адзначыў: "У гэтых выказваннях чуюцца водгаслы, як я спадзяваўся, даўно пахаванага гісторыяй адукаванага чалавечтва міфа аб яўрэях неахайных, брудных, з дрэннымі пахам, міфа антысеміцкага".

Залагоджваць скандал на Зямлю абяцаную выправіўся галоўны рэдактар "Советской Белоруссии" Павел Якубовіч. Вынікам гэтага, сёлета ўпершыню за 14 гадоў прэзідэнцства Лукашэнкі ў Беларусі гэтак маштабна, на дзяржаўным узроўні, адзначалася 65-я га-

давіна вынішчэння Мінскага гета. Па ўсёй краіне з удзелам мясцовага чынавенства адчыняліся помнікі ахвярам Халакосту. Уэршце 20 кастрычніка, напярэдадні жалобнай даты Лукашэнка наведаў сталічны мемарыял "Яма", дзе ўпершыню публічна заявіў і пра подзвіг габрэйскай падпольшчыцы Машы Брускінай, які ўлады адмаялі амаль паўстагоддзя, і пра герайчны ўзброенны паўстанні ў гета, і пра змаганне габрэяў у партызанскіх атрадах.

Супрацоўнік нью-ёркскага «Цэнтра габрэйскай гісторыі» (YIVO) Віталь Зайка не бачыць у змене дзяржаўнага курсу датычна "габрэйскага пытання" нічога, апрач халоднага разліку: "Хацё бы памыліца, але наўрад ці прамова на "Яме" сведчыць аб спарадным пераглядзе стаўлення да габрэяў, а нечым большым за прагматичныя сігналы пра жаданне наладзіць стасункі з Захадам і габрэйскім сегментам сусветнай эканомікі і палітыкі".

ПРАЦЯГ БУДЗЕ?

Зеёу Бен-Ар'е, які пакіне Беларусь да канца году, заяўвіў, што нашы краіны стаяць на парозе актывізацыі двухбаковых сувязяў: "Чатыры гады маёй працы не былі марнымі. Ім папярэднічала закрыццё і ўзнаўленне ізраільскага пасольства ў Беларусі. Таму, па сутнасці, нам выпала пачынаць амаль з нуля і за гэты час была закладзена грунтоўная база двухбаковых стасункуў: эканамічных, палітычных, культурных".

Новым амбасадарам Ізраіля ў Беларусі стане 47-гадовы Эдуард Шапіра. Нараджэнец Кішынёва дагэтуль працаўш у дыпрадстаўніцтвах ва Украіне, Узбекістане, Тайландзе і Расіі. Застаецца спадзявацца, што ён працягне справу свайго папярэдніка, які мае ўсе шанцы стаць паслом беларускай культуры на святой зямлі.

ЯЗЭП ШЧАБЛОЎСКІ

АФІЦЭРЫ... Б'ЮЦЬ СТОЯЧЫ

У апошні час Гомельскую абласную арганізацыю ГА “Беларускі саюз афіцэраў” скаланаюць нежартоўныя падзеі: чысткі, мардабой, суды, штрафы.

Пачалося ўсё, бадай, у сярэдзіне мінулага гарачага лета. Можа, яшчэ і раней, калі так званы саюз ствараўся. Але выплюхнула ўсё 22 ліпеня.

У той памятны аўторак быў сход Чыгуначнай раённай арганізацыі згаданага саюза афіцэраў, якой кіруе былы прафаршчык Уладзімір Кавалёў. І вырашалі афіцэры досьць сур'ёзнае пытанне: як пазбавіцца члена сваёй арганізацыі Роберта Фраловіча? Апошні, дарэчы, перакананы: гэта не што іншае, як змова і падкопы не столькі пад яго, колькі пад цяперашняга кіраўніка абласной арганізацыі саюза афіцэраў Валерыя Шэвелева.

Якбы там ні было, але Фраловіча ўсё-такі выключылі з арганізацыі. Лічачы, што ён неабгрунтавана прыняты ў саюз афіцэраў, бо не быў афіцэрам. Да таго ж распаўсюджваў у горадзе газету “Патрыот”.

Званне маёра Фраловічу прысвоіла старшыня так званага “пастаяннага Прэзідыума Вярхоўнага Савета ССР”, цяперашні лідэр Расійскай партыі міру і адзінства Сажы Умалатава. А што, добраму чалавеку звання не шкада. У ініцыятыўнай чачэнкі не толькі званне можна атрымаць, але і чатырнаццаць медалёў альбо нават ордэн I. Сталіна. Дарэчы, быльому кіраўніку абласной арганізацыі саюза афіцэраў Уладзіславу Шамшуры Умалатава прысвоіла званне гене-

На афіцэраў у нас падчас лепши проста глядзець

рала. Ходзіць ён з лампасамі, з генеральскімі пагонамі – і ніхто іх у яго не адбірае. А тут – у малатаўскага маёра выгнаныца з арганізацыі. Смех дыйдзікі! Калі ўжо быць такім далікатнымі, то трэба і на саюз афіцэраў паглядзець без прыжмура. Наколькі вядома, створаны ён афіцэрамі, якія засталіся вернымі савецкай вайсковай прысязе. Дык ці варта шукаць белых варон у чорных чародах?

Але ж шукаюць... Роберту Фраловічу нават не далі выказначца. Бац-бац – і ў дзесятку.

За “апальнага маёра” заступіўся адстаўны палкоўнік, кандыдат педагогічных навук Сямён Щакараў: “Дайце чалавеку хоць слова сказаць!”

І тут, нібы па камандзе, узбурвалася галёрка. Жарсці распаліліся. Каравул! Наперад выскачыў былы маёр Гаўрыла Пластун, стаў тузаць за кашулю і штурхать палкоўніка Шакараў. “Угроблю! Заб’ю!” – і

ўсё такое. Словам, распусціў руکі. Сталы палкоўнік ад вераломства толькі і мог вымавіць: “За што?”

Канешнё, такія абразы ён сцярпець не мож і падаў на нападніка ў суд. І суд аштрафаваў маёра Пластуна на 10 базавых белівінь за хуліганства і наянсенне менш цяжкіх пабояў палкоўніку Шакараў.

Кажуць, Роберт Фраловіч таксама звярнуўся ў суд па абарону гонару і годнасці. Патрабаваў ад кіраўніка абласнога і раённага саюза афіцэраў Шэвелева і Кавалёва 5-мільённай кампенсацыі мэральнай шкоды.

Але пакуль пачаўся разгляд заявы Фраловіча, у суд паступіла заява на яго самога. Сяргей Ямінаў, старшыня рэйкамісіі Чыгуначнай раённай арганізацыі саюза афіцэраў, пісаў, што Роберт Фраловіч ашзываў яго і сатаваўшысяялікімі непатрэбнымі словамі – нібыта нават “фаши-

стамі”. У сведкі запісаліся ажно чатырнаццаць асоб. Прауда, сведчылі не ўсе. Відаць, напаляхаліся адказнасці і палічылі за лепшае “адсядзецца ў ако- пах”.

У судзе Фраловіч патлумачыў, што нікога “фашистам” ён не ашзываў. Здзіўляўся толькі: “І хто вам толькі званні даваў?”

А калі нават і казаў нешта та- кое непатрэбнае, то ў залу. А спазыковец Ямінаў сядзеў у прэзідыйме. Так што непатрэбныя слова не маглі адносіцца менавіта да яго. Тым больш, што абраза мае канкрэтнае прозвішча і імя.

Судовая кругаверць скончылася не на карысць Фраловіча. Яго прэтэнзіі да Кавалёва і Шэвелева суд адхіліў. А за нібыта вымаўленыя непатрэбныя і абразлівія слова аштрафаваў на 500 тысяч рублёў.

Аднак былы малалетні беларускі партызан Роберт Фраловіч, дарэчы, узнагароджаны ў свой час медалём “За адвагу”, не здаўся – падаў касацыйныя скаргі ў абласны суд. І апошні скасаваў рашэнне раённага суду.

Справа пра абрязу былым малалетнім партызам савецкага афіцэра, які не нюхай пораху крывавай сусветнай вайны, перададзена на новы разгляд у суд Чыгуначнага раёна Гомеля і павінна быць разгледжана на гэтым тыдні.

Можа, пасля яго рашэння гомельскую абласную арганізацыю “Беларускі саюз афіцэраў” перастануць скаланаць нежартоўныя падзеі: чысткі, мардабой, суды, штрафы?

АНДРЭЙ САДОЎСКІ

ЗА МАРЫХУАНУ САКРАТАР БРСМ ТРАПІУ НА «ХІМІЮ»

Лідэр адной з магілёўскіх «пярвічак» напіўся «канаплянага малачка» і адправіўся гуляць па горадзе. «Гулёну» з банкай кайфавага напою спыніла міліцыя.

Сакратар пярвічнай арганізацыі БРСМ КПУП «Магілёўзеленбуд» Дэмітрый Данілін разам са сваім братам Арцёмам Хадоркіным атрымалі два гады «хіміі» за ўжыванне марыхуаны.

Маладыя людзі набылі малака, нарвалі дзікарослыя канапель, зварылі іх, працадзілі праз марлю і ўжылі па некалькі глыткоў кожны, пасля чаго пайшли гуляць па горадзе, дзе калі ўніверсама № 4 іх затрымалі супрацоўнікі міліцыі. Пры асабістым даглядзе ў спадара Даніліна знайшлі банку з вадкасцю карычневага колеру. БРСМавец патлумачыў, што ў ёй гашышны алей, які ён зрабіў разам з Арцёмам для асабістага ўжывання. Затрыманыя адразу прызналі свою

віну і пачалі даваць паказанні. Пазней выветлілася, што спадар Данілін не толькі будучы эканаміст, але і зяцьтэ хімік, які ведае механізм прыгатавання гашышнага алею.

Экспертыза паказала, што ў мачы маладых людзей прысутнічалі канабіноіды.

Трэба адзначыць, што абодва затрыманыя з’яўляюцца студэнтамі 3-га і 5-га курсаў эканамічнага факультэта Магілёўскага дзяржаўнага універсітэта харчавання.

ВІТОЛЬД НЯЎРЫДА

(на матэрыялах сайта bulletinonline.org)

ПЯЦЬ ШЧАСЛІЎЧЫКАЎ

Прайшоў паяўфінал Нацыянальнага тэлевізійнага музычнага праекта "Еўрафэст", па выніках якога засталося 5 прэтэндэнтаў на паездку на "Еўрабачанне", што адбудзеца ў Маскве. Шчасліўчыкамі сталі Пётр Ялфімаў, група "Litesound" і Дацата, Gunesh, Дамініка і група "Вечер у галаве".

Фінал "Еўрафэста" пройдзе ў студзені 2009 года. Пераможцу конкурсу шляхам тэлефоннага галасавання вызначаць тэлегледачы. Выкананіца, які набярэ найбольшую колькасць галасоў, і будзе прадстаўляць Беларусь на "Еўрабачанні-2009".

ЯЎГЕН КРАЎЧУК

На фота: група "Вечер у галаве".

200 ФЕНОМЕНАЎ НАЦЫЯНАЛЬНай ІДЕІ

У кнігарні "Нашай Нівы" выйшла другое, пашыранае і дапоўненае выданне кнігі Паўла Севярынца "Люблю Беларусь. 200 феноменаў нацыянальнай ідэі".

Праца над ёй пачалася ў 2002 годзе, у 2004-м кніга была выдадзена даволі скіпла, накладам у 1 тысячу асобнікаў і хутка разышлася. І вось цяпер выдадзеныя вялікія презентатыўныя том, больш за 600 старонак, у цвёрдай вокладцы, з фотаздымкамі. А наогул, гэта ўжо шостая па ліку кніга палітыка і хрысціянскага дэмакрата Паўла Севярынца.

Аўтар абраў 200 найбольш вядомых з'яў беларускасці ў самых розных сфе-

рах – ад гісторыі, географіі да гаспадаркі і спорту, не абмінуў выбітных асоб, спорт, культуру, духоўнасць. І знайшоў тое, што ўсё гэта аўтадноўвае:

"Працуючы над ёй, я зразумеў, што сутнасць беларускай нацыянальнай ідэі – хрысціянская. У кожнай з'яве беларускасці можна знайсці крышталь нацыянальнай ідэі, хрысціянскі змест".

Адчуваецца, што праца вельмі грунтойная: бібліографія – некалькі соценікнікі, кожнае эсэ супрадавджает каларытны фотаздымак, выдатная паліграфія, сучасны дызайн, арыгінальная вёрстка. Твор Паўла Севярынца высока ацанілі і аўтарытэтныя асобы. Уладзімір Арлоў выказаўся так: "Пасля "Зямлі пад белымі крыламі" Уладзіміра Каракевіча я не ведаю іншай кнігі пра Беларусь, якая была б напісана з такой любоўю, пранікнёнасцю і верай". Паэт Генадзь Бураўкін даў такую ацэнку: "Гэтая арыгінальная аўтарская энцыклапедыя

глыбока ўразіла мяне тым, як горача любіць яе стваральнік нашу мілую Бацькаўшчыну і як шмат ужо ведае пра яе".

Прафесар Анатоль Грыцкевіч выказаў наступнае меркаванне: "Я думаю, што для моладзі ў некаторай ступені гэта будзе нагадваць энцыклапедычнае выданне па розных пытаннях. Сталы чытач таксама знайдзе шмат новага і цікавага ў кнізе. Мне вельмі падабаецца, што аўтар адносіцца да нашых апосталаў незалежнасці з вялікай павагай. У кнізе нічога няма пра кіраўніка дзеючай улады. І гэта вельмі добра, бо ён яго нібыта не злівае. Фактычна той чалавек у гісторыю Беларусь не трапляе".

Набыць кнігу Паўла Севяринца "Люблю Беларусь. 200 феноменаў нацыянальнай ідэі" можна ва Управе БНФ (проспект Машэрава, 8), у незалежных распавядальніках.

ІНА СТУДЗІНСКАЯ
(радыё *Свабода*).

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЧЫТАЦЬ НАШУ ГАЗЕТУ Ў ІНТЭРНЭЦЕ І Ў PDF-ВЕРСII,
ЗАХОДЗЬЦЕ НА САЙТ WWW.SVABODABY.NET.**

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АТРЫМЛІВАЦЬ PDF-ВЕРСIЮ ГАЗЕТЫ,
ПАВЕДАМЦЕ НАМ НА E-MAIL info@svabodaby.net ВАШ ЭЛЕКТРОННЫ АДРАС.**